

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **W. S.**

skazanego z art. 228 § 1 i 4 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 kwietnia 2024 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia,

p o s t a n o w i ł

odmówić wstrzymania wykonania wyroku Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju z dnia 21 grudnia 2022 r., sygn. II K 292/22 r., zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Rybniku z dnia 12 października 2023 r. sygn. akt VI Ka 123/23.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Jastrzębiu-Zdroju, wyrokiem z dnia 21 grudnia 2022 r., sygn. akt II K 292/22, uznał oskarżonego W. S. za winnego popełnienia dwóch ciągów przestępstw, na które składały się czyny realizujące znamiona przestępstw z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 228 § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., a także z art. 228 § 1 k.k., za które finalnie orzekł wobec oskarżonego karę łączną 2 lat pozbawienia wolności i 400 stawek dziennych grzywny po 40 zł każda oraz środek karny w postaci zakazu zajmowania stanowisk kierowniczych w publicznej służbie zdrowia na okres 4 lat.

Wyrokiem z dnia 12 października 2023 r., sygn. akt VI Ka 123/23, Sąd Okręgowy w Rybniku, po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, zmienił zaskarżony wyrok jedynie w ten sposób, że zmodyfikował podstawę prawną skazania i podstawę wymiaru kary.

Powyższy wyrok został zaskarżony kasacją obrońcy oskarżonego, który zarzucił mu rażące naruszenie przepisów prawa mające wpływ na treść orzeczenia, a to art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., a także art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. Na tej podstawie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, a ponadto o wstrzymanie wykonania tych orzeczeń do czasu rozpoznania kasacji.

Rozstrzygając w przedmiocie wniosku o wstrzymanie wykonania wyroku Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Na gruncie polskiego procesu karnego zasadą jest niezwłoczne wykonanie prawomocnego orzeczenia. Jedynie w wyjątkowych wypadkach dojść może do wstrzymania jego wykonania – na podstawie art. 532 k.p.k. Jakkolwiek ustawodawca nie wskazał kryteriów, jakimi należy kierować się podejmując decyzję w tym zakresie, to zgodnie z konsekwentnie prezentowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego kluczowe znaczenie ma tu charakter samych zarzutów. Jeśli wstępna analiza treści kasacji wskazuje na wysokie prawdopodobieństwo jej skuteczności, to okoliczność taka stanowi kluczowy argument za uwzględnieniem wniosku o wstrzymanie wykonania wyroku.

W ocenie Sądu Najwyższego sytuacja taka nie ma miejsca w realiach przedmiotowej sprawy. Nie przesądzając w sposób ostateczny o zasadności podniesionych zarzutów, należy uznać, że na chwilę obecną nie zachodzi taki stopień prawdopodobieństwa ich skuteczności, aby można mówić o oczywistej, wręcz rzucającej się w oczy zasadności kasacji, co pozwalałby na uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania wyroku.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[PGW]

[ms]